

PRI MORSKI DNEVNIK

GLASILO OSVOBODILNE FRONTE SLOVENSKEGA NARODA ZA TRŽAŠKO OZEMLJE

Leto IX. - Štev. 142 (2452)

Poštinska plačana v gotovini
Spedizione in abbon. post. 1. gr.

TRST, torek 16. junija 1953

TO JE STARA PRAKSA: PORIVAO NAS V GORE IN PLANINE TODA MI NOCEMO V PLANINE. MI SMO BILI V PLANINAH 4 LETA, KO SMO OSVOBOJALI NASO DEZELO. MI HOCEMO OSTATI OB NASEM MORJU. TO MORJE JE BILO SLOVENSKO IN MORA BITI SLOVENSKO, HRVATSKO IN JUGOSLOVANSKO MORJE, KER JE TO BILO STOLETJA NASE MORJE.

Cena 20 lir

MARŠAL TITO: TO MORJE JE SLOVENSKO IN MORA BITI SLOVENSKO...

Ne popuščam, nimam pravice popuščati, nihče od nas nima pravice popuščati!

Naj dobro vedo, da svoje besede ne bom prelomil pa naj delajo, kar hočejo - Tržaško vprašanje je ogromnega pomena, saj so tu naši nacionalni interesi, tu so interesi naših ljudi, ki tam žive in mi tu ne bomo popuščali

Kot podlaga za razgovore lahko služi predlog o skupni upravi s pravico Tržačanov, da si sami vladajo; oblast guvernerja pa bi bila kontrolnega in simboličnega značaja, da med Italijani in Slovenci ne bi prišlo do diskriminacij in da bi vladal vsestranski demokratični sistem

Nad 100.000 Istranov je v nedeljo prisiljeno 10. občinočno osvoboditve Istre. Glavnemu del proslove je bilo zborovanju pri mali istriški vasici Beram, kjer se je rodil istriški prvoberec in mučenec Vladimir Gortan. Zborovanje je otvoril tov. Dušan Diminić, član izvršnega sveta Ljudske skupščine LR Hrvatske. Sledil je govor predsednika republike maršala Tita, ki je večji del svojega govora posvetil tržaškemu vprašanju. V začetku svojega govora je maršal Tito cestital množicam ob deseti obletni osvoboditvi, ko je bila Istra po 13 stoletjih osvobojena in priključena svoji matični domovini, v kateri si sedaj gradi svojo boljšo prihodnost. "Dzaj pa se spet povajljajo skomine — je dejal maršal Tito — ne le po Trstu, marvez tudi po Istri in celo po Dalmaciji. Nato je nadaljeval:

Italijani so prišli tja šele 1918. oziroma 1920. leta. Nikoli ni bil Trst njihov. Tu so bili Bizantinci, Franki, Nemci in kaj vemo da vse. Italijani nikdar niso imeli Trsta, čeprav je bilo v njem precej Italijanov in čeprav se je Italijani živili vzhodno po dolini naseljeval.

Trst je del našega nacionalnega ozemlja. Zato na gospodarski tem, da bi pristali na to, da bi kot baza za razgovore o rešitvi tržaškega vprašanja mogel služiti predlog Dr. Gasperija in Italijanske vlade.

Torej vidi, tovarisi in tovarisce, tudi ta italijanski predlog je za nas nespremljiv. Mi sprejemamo etnični princip, a ne — kakor oni pravijo — da se bojimo etničnega

nam sicer neke hribe, s katero žih se kamene ruši v dolino.

Dan po dan so pokamnili in nihajo malo tja. Toda nam ni treba kamene. Vso te ozemlje je naše. Tu žive naši ljudje, četudi žive tudi Italijani, toda 13 stoletje tega, da odkar so naši ljudje prišli v Zavilje in Skedenj.

Italijani so prišli tja šele v zadnjem času, poduredi pa so imenovani etnični princip. To je tako imenovan nepretrgani etnični princip, po katerega je treba spredigesti Slovence, ki žive med Tržičem in Trstom, da bi se tako ustvarili neprerijenje italijanskega liva.

Po tem italijanskem predlogu se prav tako ne bi smelo razbijati ozemlje med Trstom in Mirjam, čeprav so vmes Zavilje in Skedenj, kjer žive Slovenci in tako bi radi dalje do Kopra, Izole, Pirana in naprej in da bi ustvarili streno strnjeno ozemlje, bi moralni mi samo živeli.

To je stara praksa. Porivajo nam v gore in planine, toda mi nočemo v planine. Mi smo bili principa. Mi se ga ne bojimo,

nam sicer neke hribe, s katero žih se kamene ruši v dolino. Dan po dan so pokamnili in nihajo malo tja. Toda nam ni treba kamene. Vso te ozemlje je naše. Tu žive naši ljudje, četudi žive tudi Italijani, toda 13 stoletje tega, da odkar so naši ljudje prišli v Zavilje in Skedenj.

Italijani so prišli tja šele v zadnjem času, poduredi pa so imenovani etnični princip. To je tako imenovan nepretrgani etnični princip, po katerega je treba spredigesti Slovence, ki žive med Tržičem in Trstom, da bi se tako ustvarili neprerijenje italijanskega liva.

Po tem italijanskem predlogu se prav tako ne bi smelo razbijati ozemlje med Trstom in Mirjam, čeprav so vmes Zavilje in Skedenj, kjer žive Slovenci in tako bi radi dalje do Kopra, Izole, Pirana in naprej in da bi ustvarili streno strnjeno ozemlje, bi moralni mi samo živeli.

To je stara praksa. Porivajo nam v gore in planine, toda mi nočemo v planine. Mi smo bili principa. Mi se ga ne bojimo,

nam sicer neke hribe, s katero žih se kamene ruši v dolino.

Dan po dan so pokamnili in nihajo malo tja. Toda nam ni treba kamene. Vso te ozemlje je naše. Tu žive naši ljudje, četudi žive tudi Italijani, toda 13 stoletje tega, da odkar so naši ljudje prišli v Zavilje in Skedenj.

Italijani so prišli tja šele v zadnjem času, poduredi pa so imenovani etnični princip. To je tako imenovan nepretrgani etnični princip, po katerega je treba spredigesti Slovence, ki žive med Tržičem in Trstom, da bi se tako ustvarili neprerijenje italijanskega liva.

Po tem italijanskem predlogu se prav tako ne bi smelo razbijati ozemlje med Trstom in Mirjam, čeprav so vmes Zavilje in Skedenj, kjer žive Slovenci in tako bi radi dalje do Kopra, Izole, Pirana in naprej in da bi ustvarili streno strnjeno ozemlje, bi moralni mi samo živeli.

To je stara praksa. Porivajo nam v gore in planine, toda mi nočemo v planine. Mi smo bili principa. Mi se ga ne bojimo,

nam sicer neke hribe, s katero žih se kamene ruši v dolino.

Dan po dan so pokamnili in nihajo malo tja. Toda nam ni treba kamene. Vso te ozemlje je naše. Tu žive naši ljudje, četudi žive tudi Italijani, toda 13 stoletje tega, da odkar so naši ljudje prišli v Zavilje in Skedenj.

Italijani so prišli tja šele v zadnjem času, poduredi pa so imenovani etnični princip. To je tako imenovan nepretrgani etnični princip, po katerega je treba spredigesti Slovence, ki žive med Tržičem in Trstom, da bi se tako ustvarili neprerijenje italijanskega liva.

Po tem italijanskem predlogu se prav tako ne bi smelo razbijati ozemlje med Trstom in Mirjam, čeprav so vmes Zavilje in Skedenj, kjer žive Slovenci in tako bi radi dalje do Kopra, Izole, Pirana in naprej in da bi ustvarili streno strnjeno ozemlje, bi moralni mi samo živeli.

To je stara praksa. Porivajo nam v gore in planine, toda mi nočemo v planine. Mi smo bili principa. Mi se ga ne bojimo,

nam sicer neke hribe, s katero žih se kamene ruši v dolino.

Dan po dan so pokamnili in nihajo malo tja. Toda nam ni treba kamene. Vso te ozemlje je naše. Tu žive naši ljudje, četudi žive tudi Italijani, toda 13 stoletje tega, da odkar so naši ljudje prišli v Zavilje in Skedenj.

Italijani so prišli tja šele v zadnjem času, poduredi pa so imenovani etnični princip. To je tako imenovan nepretrgani etnični princip, po katerega je treba spredigesti Slovence, ki žive med Tržičem in Trstom, da bi se tako ustvarili neprerijenje italijanskega liva.

Po tem italijanskem predlogu se prav tako ne bi smelo razbijati ozemlje med Trstom in Mirjam, čeprav so vmes Zavilje in Skedenj, kjer žive Slovenci in tako bi radi dalje do Kopra, Izole, Pirana in naprej in da bi ustvarili streno strnjeno ozemlje, bi moralni mi samo živeli.

To je stara praksa. Porivajo nam v gore in planine, toda mi nočemo v planine. Mi smo bili principa. Mi se ga ne bojimo,

nam sicer neke hribe, s katero žih se kamene ruši v dolino.

Dan po dan so pokamnili in nihajo malo tja. Toda nam ni treba kamene. Vso te ozemlje je naše. Tu žive naši ljudje, četudi žive tudi Italijani, toda 13 stoletje tega, da odkar so naši ljudje prišli v Zavilje in Skedenj.

Italijani so prišli tja šele v zadnjem času, poduredi pa so imenovani etnični princip. To je tako imenovan nepretrgani etnični princip, po katerega je treba spredigesti Slovence, ki žive med Tržičem in Trstom, da bi se tako ustvarili neprerijenje italijanskega liva.

Po tem italijanskem predlogu se prav tako ne bi smelo razbijati ozemlje med Trstom in Mirjam, čeprav so vmes Zavilje in Skedenj, kjer žive Slovenci in tako bi radi dalje do Kopra, Izole, Pirana in naprej in da bi ustvarili streno strnjeno ozemlje, bi moralni mi samo živeli.

To je stara praksa. Porivajo nam v gore in planine, toda mi nočemo v planine. Mi smo bili principa. Mi se ga ne bojimo,

nam sicer neke hribe, s katero žih se kamene ruši v dolino.

Dan po dan so pokamnili in nihajo malo tja. Toda nam ni treba kamene. Vso te ozemlje je naše. Tu žive naši ljudje, četudi žive tudi Italijani, toda 13 stoletje tega, da odkar so naši ljudje prišli v Zavilje in Skedenj.

Italijani so prišli tja šele v zadnjem času, poduredi pa so imenovani etnični princip. To je tako imenovan nepretrgani etnični princip, po katerega je treba spredigesti Slovence, ki žive med Tržičem in Trstom, da bi se tako ustvarili neprerijenje italijanskega liva.

Po tem italijanskem predlogu se prav tako ne bi smelo razbijati ozemlje med Trstom in Mirjam, čeprav so vmes Zavilje in Skedenj, kjer žive Slovenci in tako bi radi dalje do Kopra, Izole, Pirana in naprej in da bi ustvarili streno strnjeno ozemlje, bi moralni mi samo živeli.

To je stara praksa. Porivajo nam v gore in planine, toda mi nočemo v planine. Mi smo bili principa. Mi se ga ne bojimo,

nam sicer neke hribe, s katero žih se kamene ruši v dolino.

Dan po dan so pokamnili in nihajo malo tja. Toda nam ni treba kamene. Vso te ozemlje je naše. Tu žive naši ljudje, četudi žive tudi Italijani, toda 13 stoletje tega, da odkar so naši ljudje prišli v Zavilje in Skedenj.

Italijani so prišli tja šele v zadnjem času, poduredi pa so imenovani etnični princip. To je tako imenovan nepretrgani etnični princip, po katerega je treba spredigesti Slovence, ki žive med Tržičem in Trstom, da bi se tako ustvarili neprerijenje italijanskega liva.

Po tem italijanskem predlogu se prav tako ne bi smelo razbijati ozemlje med Trstom in Mirjam, čeprav so vmes Zavilje in Skedenj, kjer žive Slovenci in tako bi radi dalje do Kopra, Izole, Pirana in naprej in da bi ustvarili streno strnjeno ozemlje, bi moralni mi samo živeli.

To je stara praksa. Porivajo nam v gore in planine, toda mi nočemo v planine. Mi smo bili principa. Mi se ga ne bojimo,

nam sicer neke hribe, s katero žih se kamene ruši v dolino.

Dan po dan so pokamnili in nihajo malo tja. Toda nam ni treba kamene. Vso te ozemlje je naše. Tu žive naši ljudje, četudi žive tudi Italijani, toda 13 stoletje tega, da odkar so naši ljudje prišli v Zavilje in Skedenj.

Italijani so prišli tja šele v zadnjem času, poduredi pa so imenovani etnični princip. To je tako imenovan nepretrgani etnični princip, po katerega je treba spredigesti Slovence, ki žive med Tržičem in Trstom, da bi se tako ustvarili neprerijenje italijanskega liva.

Po tem italijanskem predlogu se prav tako ne bi smelo razbijati ozemlje med Trstom in Mirjam, čeprav so vmes Zavilje in Skedenj, kjer žive Slovenci in tako bi radi dalje do Kopra, Izole, Pirana in naprej in da bi ustvarili streno strnjeno ozemlje, bi moralni mi samo živeli.

To je stara praksa. Porivajo nam v gore in planine, toda mi nočemo v planine. Mi smo bili principa. Mi se ga ne bojimo,

nam sicer neke hribe, s katero žih se kamene ruši v dolino.

Dan po dan so pokamnili in nihajo malo tja. Toda nam ni treba kamene. Vso te ozemlje je naše. Tu žive naši ljudje, četudi žive tudi Italijani, toda 13 stoletje tega, da odkar so naši ljudje prišli v Zavilje in Skedenj.

Italijani so prišli tja šele v zadnjem času, poduredi pa so imenovani etnični princip. To je tako imenovan nepretrgani etnični princip, po katerega je treba spredigesti Slovence, ki žive med Tržičem in Trstom, da bi se tako ustvarili neprerijenje italijanskega liva.

Po tem italijanskem predlogu se prav tako ne bi smelo razbijati ozemlje med Trstom in Mirjam, čeprav so vmes Zavilje in Skedenj, kjer žive Slovenci in tako bi radi dalje do Kopra, Izole, Pirana in naprej in da bi ustvarili streno strnjeno ozemlje, bi moralni mi samo živeli.

To je stara praksa. Porivajo nam v gore in planine, toda mi nočemo v planine. Mi smo bili principa. Mi se ga ne bojimo,

nam sicer neke hribe, s katero žih se kamene ruši v dolino.

Dan po dan so pokamnili in nihajo malo tja. Toda nam ni treba kamene. Vso te ozemlje je naše. Tu žive naši ljudje, četudi žive tudi Italijani, toda 13 stoletje tega, da odkar so naši ljudje prišli v Zavilje in Skedenj.

Italijani so prišli tja šele v zadnjem času, poduredi pa so imenovani etnični princip. To je tako imenovan nepretrgani etnični princip, po katerega je treba spredigesti Slovence, ki žive med Tržičem in Trstom, da bi se tako ustvarili neprerijenje italijanskega liva.

Po tem italijanskem predlogu se prav tako ne bi smelo razbijati ozemlje med Trstom in Mirjam, čeprav so vmes Zavilje in Skedenj, kjer žive Slovenci in tako bi radi dalje do Kopra, Izole, Pirana in naprej in da bi ustvarili streno strnjeno ozemlje, bi moralni mi samo živeli.

To je stara praksa. Porivajo nam v gore in planine, toda mi nočemo v planine. Mi smo bili principa. Mi se ga ne bojimo,

nam sicer neke hribe, s katero žih se kamene ruši v dolino.

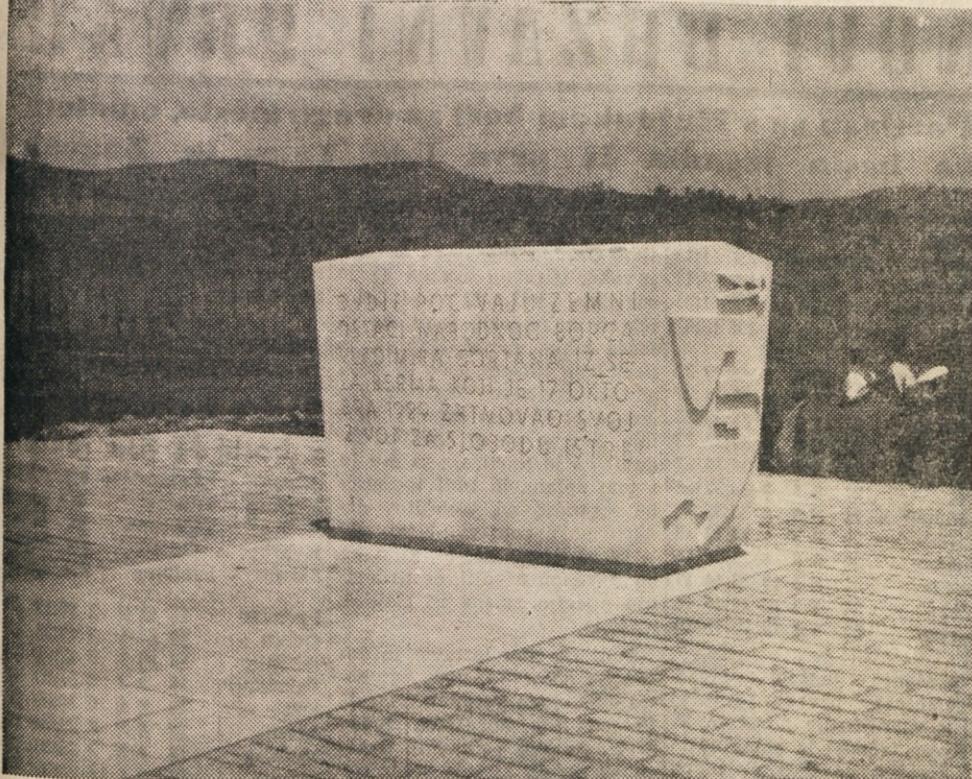
Dan po dan so pokamnili in nihajo malo tja. Toda nam ni treba kamene. Vso te ozemlje je naše. Tu žive naši ljudje, četudi žive tudi Italijani, toda 13 stoletje tega, da odkar so naši ljudje prišli v Zavilje in Skedenj.

Italijani so prišli tja šele v zadnjem času, poduredi pa so imenovani etnični princip. To je tako imenovan nepretrgani etnični princip, po katerega je treba spredigesti Slovence, ki žive med Tržičem in Trstom, da bi se tako ustvarili neprerijenje italijanskega liva.

Po tem italijanskem predlogu se prav tako ne bi smelo razbijati ozemlje med Trstom in Mirjam, čeprav so vmes Zavilje in Skedenj, kjer žive Slovenci in tako bi radi dalje do Kopra, Izole, Pirana in naprej in da bi ustvarili streno strnjeno ozemlje, bi moralni mi samo živeli.

GOVOR PREDSEDNIKA JUGOSLOVANSKE REPUBLIKE NA PROSLAVI OSVOBODITVE ISTRE

Besedam ne, dejanjem verjamemo

Sarkofag zraven obeliska pod Bermom, kjer počivajo zemeljski ostanki ljudskega bora Vladimira Gortana iz Berma pri Pazinu, ki je 17. oktobra 1929 žrtvoval življene za svobodo Istre

Castna tribuna, s katere je tov. Tito govoril množici ob odkritju spomenika Vladimiru Gortanu

Maršal Tito se rukuje s tov. Stoko, ki se mu zahvaljujeta za njegove odločne besede, ki jih je izrekel o tržaškem vprašanju

Istarsko ljudstvo posluša govor predsednika FLRJ maršala Tita pri Beramu, rojstnem kraju Vladimira Gortana

(Nadaljevanje s I. strani)

Gledo nihovega govorjenja, da se približujemo Rusom, mi dovolite, tovariši, da danes o tem malo več popregovim, zato, ker ne le v Italiji, marveč tudi v ostalem svetu, zlonamerino, ponekod pa tudi s strahom in obotavljanjem izražajo dvome o tem, kako bomo zdaj reagirali na sovjetske mirovne geste, in ne verjamemo, da Sovjetska zveza res želi, da bi se odnosili normalizirali. Drži, da se nam je Sovjetska zveza že malo nasmehnila, toda po tem smehlajo je ostala še nadalje namrogredila. Naš odpornik poslov je bil pri Motovljtu. To je protokolarni obisk, kakršno delajo predstavniki vseh dežel. Dalje, naši košarkarji so v Moskvski dokaj dobro sprejeli. Sovjetska zveza je te dni izrazila željo, da bi poslanika spet izmenjali, to pravijo, da bi poslala svojega poslanika k nam, mi pa svojega poslanika v tam, mi pa v svojega Moskvo. Vse to, tovariši, je dobro. To je v skladu z našimi težnjami in z našo politiko. Mi nikoli od leta 1948 do danes nismo rekli, da nikdar več ne bomo z njimi ničesar imeli, da ne želimo vsaj normalnih diplomatskih stikov. Mi smo rekli, da bi želeli, da bi prišlo v tem delu sveta vsaj do malo bolj normalnega stanja. In zdaj, če bi to ponudili, jima ne bomo odklonili. Mi bomo sprejeli ponudbo, da bi poslali poslanika k nam, mi pa v Moskvo, toda izmenjava poslanikov se ne pomeni normalizacijo stikov, se ne pomeni zboljšanje stikov, v nobenem primeru. Tudi dežele, ki so največ sovražnice, imajo poslanike druga v drugi. To se zgodi pogosto, zlasti pa zadnjih časov. Pod normalizacijo stikov razumemo nekaj drugov. Njim pa bo težko popraviti vse tisto, kar so nam storili. Ne verjamemo, da bi kdajkoli mogli to popraviti, je pa marsikaj, česar do zdaj niso popravili, ali bili lahko. N. pr. po Stalini so se na naših mejah pomozile agresivne akcije in incidenti. Od Stalinove smrti do danes jih je bilo 860.

Incidenti so se pomnožili

Pomnožili so se torej za polovico primerjavi z lanskim letom, ko je bil Stalin še živ. Kaj to pomeni, tovariši? Maraj jim, če se nam iz Moskve malo nasmehnejo, razprostribi rok po hitri naproti, v tem ko sami prek svojih satelitov še nadalje provocirajo našo deželo? Ne, tovariši, s tem nam ne bodo prevarili, ne bodo nas spravili v dobro voljo in zaseplili, da bi jim zdaj verjeli. Prav te dni sem rekel nekemu tujuču da osebno mislim, verjamem pa, da misli tudi večina naših tovarišev in velikanska večina naših narodov, da jim po vsem tem, kar so nam v teh zadnjih starih letih storili, niscoli več ne bomo mogli stodostno verjeti.

Tovariši in tovarišice! Stevilno sem vam navedel incidente na mejah, pokazal sem vam, kako je s tem zboljšanje stikov. Toda to zboljšanje se ne zrcali samo v tem, marveč tudi v pošiljanju vuhov in diverzantov v našo deželo. Vse to se ni zmanjšalo marveč ponekod iz nekatereh drugih držav se povecalo, in zato ponovno vse to, kar smo se nadalje poceli — in kar bodo morda se nadalje poceli — sprejemali kakor pravi latinski pregor: *Cum grano saliss (Z zmrom siti).* Mi jim ne moremo stodostno verjeti. Marjam se moramo pomiriti vso skodo, ki so nam jo storili v gomnem in m-veličem pogledu? Kako so nas obrekovali? Se zdaj smo v njihovih očeh fasična dežela. Popači, so vso zgodovino po vetrui. Mi znamo svojo besedo držati. Mi smo zmeraj govorili resnico in v kamor povdali v obraz, da kam lahko gremo in od kod naprej ne moremo.

Mi menimo, da nam atlantski pakt ni potreben. Tudi danes pravimo, da nam zaradi naših specifičnih pogojev ni naveže na vijihovih enciklopedijah. Iz starih enciklopedij so vrgli zgodovinska dejstva, v nove pa vpisali falz-

fikate. K takšnim ljudem je treba pristopati z odprtimi očmi in dobro paziti, da spet ne bi nasledil in da se bi znašli v še težavnejšem položaju, v kakršnem smo. Nam so potrebni normalni stiki. Naj bo formalni, toda nam so potrebni. Toda mi zdaj so odnotevajoči, kako bodo te odnose normalizirali. Njihovim besedam ne verjamem, verjamem samo dejanjem.

Zakaj smo zmagali

Snekaj. Tu je vendar nekaj stvar, ki je za nas z moralnega stališča dokaj razveseliva:

V tem štiri leta trajajočem boju smo zmagali. Mi smo vse svetovne skupnosti, mi imamo v Zdrženih narodih svoje predstavnike, mi bomo svoje obveznosti in dolžnosti veste izpolnjevali, več pa od nas ni treba pripakovati.

Ohraniti mirne živce

Zahodno lahko sporocim, naj ne bo neroven, Sovjetska zveza za zdaj malo popušča. Rekel bi, da vse to ni manever, kar ne more biti vse manever, marveč potreba, ker je prišla Sovjetska zveza v zagato. Potreben je, da nekoliko spremeni svojo zunanjopolitiko, da opusti tisto, katero stalinsko linijo, ko se je hotel polastiti vsega sveta, ko sploh nobenemu malemu narodu ni prizaval pravice do obstoja, marveč je misil, da lahko samo s svojimi rdčimi bajoneti prinese svobodo narodu. Verjamem, da Sovjetska zveza res želi nekako popraviti svoje metode v zunanjopolitiki, stopati nekoliko drugače. Skratka nekoliko popustiti, pozneje pa najbrž se bolj popustiti. Razumevam, da ne morem verjeti, da se bo odrekli, da nismo bili enotni in očitno, rajši izgubiti, kakor da bi si dali znova zasutinjiti? To notnost, tovariši, cuvajoči kot zenico svojega očesa! Ja pa vam pravim, da bo to prineslo veliko srečo v blagajno našim narodom, da bomo naša dežela zgodil mnogim narodom na svetu, ne verjamem, da bi se odrekli cilju. Morda pa bo zadovoljena z manjšim. Velika dežela, ki je pri drugi svetovni vojni, katera je popoloma po stopinjah imperijalizma, se v dogajajoči težko odpove. Domalek smatrajo silo za vodilni činitelj na svetu, ne verjamem, da bi se odrekli cilju. Naša dolžnost je pa storiti vse, kar je v naših močeh, da z vsemi deželami, tudi s Sovjetsko zvezo, vzpostavimo kolikor toliko dobrе odnose, da na svojih mejah s satelitskimi deželami ne bomo imeli zdaj. Mi teh narodov ne sovražimo. Nam je žal, da je stalinska politika razbila tisto, kar smo gradili po 1945. letu, da bi nekako približali naše drugega drugemu in doseljili boljše delovanje med vsemi narodoma. Zal nam je, mislim pa, da je bolj žal mnogim izmed njih, ki se niso izgubili glave, da niso hodili po lastni poti lastnega upravljanja na lastnih tleh. Tedaj bi bilo tudi prijateljstvo s Sovjetsko zvezo zares realna stvar.

To vam hotel povedati, tovariši in tovarišice. Zelim, da bi bilo ljudstvo tega dela istre prepridčeno, da je prislo v skupnosti s svojimi bratki, ki ne smatrajo za nekaj potroškev, marveč za svoj del, ki pa nam vsem pri srcu. Mi vsi želimo temu ljudstvu pomagati. Tu v Istri, je treba že storiti, ker smo podedeni v tem, da smo podelili deželo, ter je napolev prihod bogatega ženjina, ki ga je izbrala: Jaka, sina Barbare Laharnar, vdove z onkrakom hribom. Toda Fani, zupa sva, jo srčno bolečino Marjanca, svoji najboljši prijateljici, ki namesto nje sprejme Jakovo in se potem tudi zaogleda na njej. Tudi Jakuc je Marjanca ušeč, ter je prepričan, da je to nevesta, ki mu jo je mati Barbara izbrala v dogovoru z županom.

Zvestoba zaveznikom

Naši narodi ne zasljužijo, da bi o njih dvomili. Naši narodi so dokazali, tako v najnovišji, kakor tudi v prejšnji zgodovini, da so vrdni svojim zaveznikom. Mi ne obravljamo plašča po vetrui. Mi znamo svojo besedo držati. Mi smo zmeraj govorili resnico in v kamor povdali v obraz, da kam lahko gremo in od kod naprej ne moremo.

Mi menimo, da nam atlantski pakt ni potreben. Tudi danes pravimo, da nam zaradi naših specifičnih pogojev ni

potreben in da bi nam več skodoval, kot koristil in da tu din oni od tega ne bi imeli več koristi, ali, če bi šlo za kaj drugega, bi še manj mogli pristopiti, toda mi lahko sodelujemo. Mi smo rekli, da smo na strani vseh, ki se bore proti agresiji, ki čuvajo mir na svetu. Ce se oni oborožujejo, nismo nič proti temu, ker se oborožujejo za ohranitev miru. Nikoli pa ne bomo na strani tistih, ki bi začeli agresivno ali preventivno vojno. Mi bomo na strani tistih, ki branijo mir, ki se bore proti agresorjem. Mi smo član svetovne skupnosti, mi imamo v Zdrženih narodih svoje predstavnike, mi bomo svoje obveznosti in dolžnosti veste izpolnjevali, več pa od nas ni treba pripakovati.

Zakaj so se borili in padli

ZA KAJ SO SE BORILI IN PADLI

Kot gost tržaške »Socialistične stranke della Venezia Giulia« se v Trstu mudi mednarodna socialistična komisija, ki naj prouči tržaško vprašanje. Prepricani smo, da jih nihov gostitelj ne bodo peljali ogledati si tudi tiste kraje, ki so za tržaško prebivalstvo zgodovinski. Zato jim bomo mi nudili nekaj kratkih točk izredno važnih pojasnil. Naša slika prikazuje strahoten nacifašistični zločin v Ul. Ghega, kjer so nacisti 23. aprila leta 1944 obesili 51 talcev, antifašistov, ki se niso spuščali v razna plebiscitarna reševanja tržaškega vprašanja, ampak so s svojo borbo odločno povedali, da hočejo živeti svobodno na svojih tleh.

LEP USPEH DRAMSKE DRUŽINE OPENSKEGA PROSVEITNEGA KROŽKA

«Trije vaški svetniki»

V petek zvečer so se člani

dramske družine Prosveitnega krožka z Općin predstavili dočemuč občinstvu s komedijo v treh dejanjih »Trije vaški svetniki«. Igra, ki jo je napisal Ivan Čes, zajema snov iz kmečkega življenja in se dogaja v sobi potokškega župana Porente, ki je istočasno predsednik moralne komisije. V tej komisiji so tudi kolarski mojster Blaž Simec, pekovski mojster Peter Bouček, učitelj Tina Štimper in domaći župnik Janez Hrastar, ki na eni izmed sej v županovem stanovanju sprostil, da bodo prišli na dva 20 let stara ljubezenska pisma, ki naj bi jih pisanek potokški vaščan, Zupan.

Zupan je imel pred tisto dobro ljubezensko razmerje z neko

petek zvečer so se člani dramske družine Prosveitnega krožka z Općin predstavili dočemuč občinstvu s komedijo v treh dejanjih »Trije vaški svetniki«. Igra, ki jo je napisal Ivan Čes, zajema snov iz kmečkega življenja in se dogaja v sobi potokškega župana Porente, ki je istočasno predsednik moralne komisije. V tej komisiji so tudi kolarski mojster Blaž Simec, pekovski mojster Peter Bouček, učitelj Tina Štimper in domaći župnik Janez Hrastar, ki na eni izmed sej v županovem stanovanju sprostil, da bodo prišli na dva 20 let stara ljubezenska pisma, ki naj bi jih pisanek potokški vaščan, Zupan.

Zupan je imel pred tisto dobro ljubezensko razmerje z neko petek zvečer so se člani dramske družine Prosveitnega krožka z Općin predstavili dočemuč občinstvu s komedijo v treh dejanjih »Trije vaški svetniki«. Igra, ki jo je napisal Ivan Čes, zajema snov iz kmečkega življenja in se dogaja v sobi potokškega župana Porente, ki je istočasno predsednik moralne komisije. V tej komisiji so tudi kolarski mojster Blaž Simec, pekovski mojster Peter Bouček, učitelj Tina Štimper in domaći župnik Janez Hrastar, ki na eni izmed sej v županovem stanovanju sprostil, da bodo prišli na dva 20 let stara ljubezenska pisma, ki naj bi jih pisanek potokški vaščan, Zupan.

Zupan je imel pred tisto dobro ljubezensko razmerje z neko petek zvečer so se člani dramske družine Prosveitnega krožka z Općin predstavili dočemuč občinstvu s komedijo v treh dejanjih »Trije vaški svetniki«. Igra, ki jo je napisal Ivan Čes, zajema snov iz kmečkega življenja in se dogaja v sobi potokškega župana Porente, ki je istočasno predsednik moralne komisije. V tej komisiji so tudi kolarski mojster Blaž Simec, pekovski mojster Peter Bouček, učitelj Tina Štimper in domaći župnik Janez Hrastar, ki na eni izmed sej v županovem stanovanju sprostil, da bodo prišli na dva 20 let stara ljubezenska pisma, ki naj bi jih pisanek potokški vaščan, Zupan.

Zupan je imel pred tisto dobro ljubezensko razmerje z neko petek zvečer so se člani dramske družine Prosveitnega krožka z Općin predstavili dočemuč občinstvu s komedijo v treh dejanjih »Trije vaški svetniki«. Igra, ki jo je napisal Ivan Čes, zajema snov iz kmečkega življenja in se dogaja v sobi potokškega župana Porente, ki je istočasno predsednik moralne komisije. V tej komisiji so tudi kolarski mojster Blaž Simec, pekovski mojster Peter Bouček, učitelj Tina Štimper in domaći župnik Janez Hrastar, ki na eni izmed sej v županovem stanovanju sprostil, da bodo prišli na dva 20 let stara ljubezenska pisma, ki naj bi jih pisanek potokški vaščan, Zupan.

Zupan je imel pred tisto dobro ljubezensko razmerje z neko petek zvečer so se člani dramske družine Prosveitnega krožka z Općin predstavili dočemuč občinstvu s komedijo v treh dejanjih »Trije vaški svetniki«. Igra, ki jo je napisal Ivan Čes, zajema snov iz kmečkega življenja in se dogaja v sobi potokškega župana Porente, ki je istočasno predsednik moralne komisije. V tej komisiji so tudi kolarski mojster Blaž Simec, pekovski mojster Peter Bouček, učitelj Tina Štimper in domaći župnik Janez Hrastar, ki na eni izmed sej v županovem stanovanju sprostil, da bodo prišli na dva 20 let stara ljubezenska pisma, ki naj bi jih pisanek potokški vaščan, Zupan.

Zupan je imel pred tisto dobro ljubezensko razmerje z neko petek zvečer so se člani dramske družine Prosveitnega krožka z Općin predstavili dočemuč občinstvu s komedijo v treh dejanjih »Trije vaški svetniki«. Igra, ki jo je napisal Ivan Čes, zajema snov iz kmečkega življenja in se dogaja v sobi potokškega župana Porente, ki je istočasno predsednik moralne komisije. V tej komisiji so tudi kolarski mojster Blaž Simec, pekovski mojster Peter Bouček, učitelj Tina Štimper in domaći župnik Janez Hrastar, ki na eni izmed sej v županovem stanovanju sprostil, da bodo prišli na dva 20 let stara ljubezenska pisma, ki naj bi jih pisanek potokški vaščan, Zupan.

Zupan je imel pred tisto dobro ljubezensko razmerje z neko petek zvečer so se člani dramske družine Prosveitnega krožka z Općin predstavili dočemuč občinstvu s komedijo v treh dejanjih »Trije vaški svetniki«. Igra, ki jo je napisal Ivan Čes, zajema snov iz kmečkega življenja in se dogaja v sobi potokškega župana Porente, ki je istočasno predsednik moralne komisije. V tej komisiji so tudi kolarski mojster Blaž Simec, pekovski mojster Peter Bouček, učitelj Tina Štimper in domaći župnik Janez Hrastar, ki na eni izmed sej v županovem stanovanju sprostil, da bodo prišli na dva 20 let stara ljubezenska pisma, ki naj bi jih pisanek potokški vaščan, Zupan.

Zupan je imel pred tisto dobro ljubezensko razmerje z neko petek zvečer so se člani dramske družine Prosveitnega krožka z Općin predstavili dočemuč občinstvu s komedijo v treh dejanjih »Trije vaški svetniki«. Igra, ki jo je napisal Ivan Čes, zajema snov iz kmečkega življenja in se dogaja v sobi potokškega župana Pore

